

KÜÇÜCÜK ÇİÇEKLERİ HAYATTAN KOPARMAYALIM !!!

Kalemim yazmaya adım atmak istemiyor masum çocukların göz yaşlarından oluşan deryaya baktığında... Zihnim ve beynim durağanlaşmış bir halde, kulaklarımda çınlayan minicik yavruların çaresiz ağlayışlarından oluşan koca

dağın gölgesini gördüğünde... Gözlerim donuklaşıyor küçük tabutlardan oluşan katarı izlediğinde... Çaresizlik... Yapabildiğim kalben buğz etmek ve Yaradan'a dua etmek ki imanın en alt derecesi...

Büyüklerimiz bize öğretmişlerdi. Savaşta, kesinlikle, kadınlara, çocuklara, yaşlılara, hayvanlara, ekili araziye ve meyve ağaçlarına dokunulmaz, zarar verilmez, yakılmaz ve yıkılmazdı. Tarihimiz bu güzel özelliklerin uygulamasıyla doludur.

Günümüzün savaşlarında

uygulanan ise bunun tam aksi. Masum, güçsüz, zayıf ve yardıma muhtaç olanlar modern silahlarla ilk yok edilenler. İnsanı mükemmeliyete götüren değerler bütünü, üzümlere belirteyim ki ayaklar altında. Kalplerden şefkat ve merhamet silinmiş, boşalan yere acımasızlık, zalimlik, merhametsizlik taht kurmuş.

Yıllar önce bir araya gelip, ' Dünya çocuk hakları günü'nü

ilan edenler, günümüzde yaşanan bu izahı mümkün olmayan vahşeti duymayanlardır, görüp de görmeyenlerdir. Umursamayanlardır. Vicdanları bile sızlamayanlardır. Çünkü alevlerin yükselmesine sebep olanlar da kendileridir. Uluslararası Mülteci Hakları Derneği Başkanı Uğur Yıldırım; 'Ayla bebeğin ölümünden beri, bugün istatistiklere

baktığımızda her gün iki çocuğumuzun cesedi kıyılarıımıza vuruyor. Akdeniz ve Ege bu yılda mezarlığa dönüşün istemiyoruz' diyor.

UNICEF, 'Acil yardım yapılmazsa, 1.4 milyon çocuk, kuraklık ve silahlı çatışma nedeniyle hayatını kaybedebilir' diye beyanat veriyor.

Eğitim yuvaları ve hastaneleri yok edilen, cesetleri enkaz altından çıkarılan ve sahillere vuran, ülkelerini işgal eden askerler tarafından öldürülen, hapishanelerde zindanlarda tutulan, organ mafyası tarafından kaçılarak organları alınan, uyuşturucu tacirlerinin kısıpına düşürülen, cinsel tacizlere uğrayan, küçük yaşta gelin ve damat edilen, çalışması için eğitimden uzak kılınan hep çocuklar değil mi ? Savaşlarda merhametsizce öldürülen, yetim ve öksüz bırakılan çocuklar değil mi ?

Neredesin ey dünya ? Neredesin ey insanlık ? Neredesin ey batı, ey doğu ? Neredesin ey kuzey, ey güney ?

İnsan hayatını bu kadar ucuz ve basit görenler, medeniyetten ve mükemmeliyetten, daha doğrusu insanlıktan nasibi olmayanlardır.

Uygurluklarını döktüğü kanlar ve çektiği acılar üzerine kuranlardır. Vicdani değerleri yitirip aşağıların aşağısına terfi edenlerdir. Çıkar ve menfaati için tüm kötü olanları iyi olarak kabul edenlerdir. Rahmetli Aliya İzzetbegoviç;

'Batı hiçbir zaman uygar

olmamıştır' diyerek var olan gerçeği gözler önüne sermiştir.

Masum çocukların, kan ve gözyaşı dinmedikçe, yaşam ve umut çiçekleri gözlerinde açmadıkça, kimse dünyada mutlu yaşam hayallerine dalmasın. Hiçbir şey yapamıyorsak, zalimlere kalbimizden buğz edelim. Savaşların durması, ölümlerin olmaması için dua edelim.

Edelim ki, yaşama yeni adım atan küçücük çiçeklerin hayattan

kopmasına fırsat vermeyelim. Ve kendi öz aynamıza bakmayı da ihmal etmeyelim.